

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 374/2012-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. septembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť R. B., B., zastúpeného advokátom JUDr. J. V., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd „*postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v liste IV/1 Gn 682/12-7 zo dňa 30. 4. 2012, postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v liste IV/1 Gn 1651/11-16 zo dňa 12. 4. 2012 a postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v liste IV/1 Gn 248/11-13 zo dňa 22. 5. 2012*“, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. júla 2012 doručená sťažnosť R. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) *«postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“)* uvedeným v liste IV/1 Gn 682/12-7 zo dňa 30. 4. 2012, *postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v liste IV/1 Gn 1651/11-16 zo dňa 12. 4. 2012 a postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v liste IV/1 Gn 248/11-13 zo dňa 22. 5. 2012».*

Sťažovateľ v podstatnej časti sťažnosti uviedol:

„Dňa 29.8.2007 na... ulici v B. bol sťažovateľ šikanovaný, napadnutý, zaistený a krivo obvinený z priestupku policajtom pánom T. Trestné oznámenie podal ústne na inšpekčnom orgáne Ministerstva vnútra SR dňa 31.8.2007. Trestné oznámenie vyšetrovateľ Ministerstva vnútra SR Sekcie kontroly a inšpekčnej služby odmietol uznesením ČVS: UIS-223/IOZ-V-2007 zo dňa 26.9.2007.

Dňa 28.9.2007 okolo 16.00 hod, pri výkone práce taxikára, bol sťažovateľ prenasledovaný pánom T. v civile. Kvôli bezpečnosti zastavil na čerpacej stanici v K. Pán T. tam zastavil... prišiel k sťažovateľovi a oznámil mu..., že sťažovateľ skončil, dostane ho do basy a ak nie, tak ho zlikviduje. V tento deň, okolo 21.10 hod. na... ulici v B. bol sťažovateľ ním zastavený, kontrolovaný, pri tom podrobený nesprávnemu úradnému postupu, napadnutý, nezákonne spútaný, zadržaný, na útvaru PZ zbitý a krivo obvinený z útoku na verejného činiteľa. O týchto skutočnostiach podal sťažovateľ trestné oznámenie... ústne na inšpekčnom orgáne MV SR dňa 1.10.2007. Na základe toho bolo uznesením ČVS: UIS-250/IOZ-V-2007 zo dňa 15.10.2007 začaté trestné stíhanie proti nezistenému príslušníkovi PZ pre bitku na útvaru PZ... Uznesením ČVS: UIS-250/IOZ-V-2007 zo dňa 17.7.2008 bolo trestné stíhanie zastavené, nakoľko sa skutok nestal. ... Na základe podnetov sťažovateľa bolo právoplatne o skutku nebezpečného vyhrážania na čerpacej stanici rozhodnuté uznesením Krajskej prokuratúry v B. IKn 60/12-11 zo dňa 2.3.2012... Preto podal podnet Generálnemu prokurátorovi SR zo dňa 26.3.2012. Prokurátor Generálnej prokuratúry SR listom IV/1 Gn 682/12-7 zo dňa 30.4.2012

oboznámil sťažovateľa, že nezistil pochybenie orgánov činných v trestnom konaní... a preto podnet ako nedôvodný odložil. Tento list bol sťažovateľovi doručený dňa 11.5.2012. Podľa sťažovateľa názor, že iba nesprávnym posúdením trestného oznámenia nedošlo k porušeniu zákona ani sťažovateľových práv vychádza z nesprávneho predpokladu, že skutky uvedené v trestnom oznámení v čase rozhodovania policajta neboli dôvodom na začatie trestného stíhania a preto je nesprávny...

V trestnom oznámení zo dňa 1.10. 2007 sťažovateľ zdôrazňoval, že ho policajt na útvaru PZ bil dlaňami pričom si dával pozor, aby mu nespôsobil modriny (účelom bolo najmä ponížiť sťažovateľa, lebo predtým mu prikázal vyzliecť sa do naha). Ing. D. v uznesení ČVS: UIS-250/IOZ-V-2007 zo dňa 15.10.2007 začala trestné stíhanie pre skutok, ktorým mal policajt spôsobiť sťažovateľovi podliatiny na ľavej časti tváre. To znamená, pre iný skutok ako oznámil sťažovateľ. Pribrala znalca, aby vykonštruovala dôkaz. ... Policajt zaútočil na sťažovateľa práve keď sťažovateľ telefonicky žiadal na linke 158 o pomoc. Záznam tohto hovoru vyšetrovatelka nezaobstarala...

V uznesení ČVS: UIS-250/IOZ-V-2007 zo dňa 17.7.2008 zdôraznila názor znalca, že ide o účelovú reakciu, lebo sťažovateľ prišiel na ošetrovanie až po 13 - tich hodinách, pričom vedela, že sťažovateľ bol 13 hodín zadržaný, od 21.25 hod 28.9.2007 až do 10.55 hod nasledujúceho dňa...

Prvé tri skutky sú vybavované v samostatných konaniach, čo je v rozpore s ustanovením § 122 ods. 10 Trestného zákona. O ostatných skutkoch bolo trestné oznámenie odmietnuté uznesením Sekcie kontroly a inšpekčnej služby ČVS: SKIS -123/IS-3-V-2011 zo dňa 26.5.2011. Proti tomu podal sťažovateľ sťažnosť zo dňa 6.6.2011. Sťažnosť bola zamietnutá uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry v B. OPn 229/11-47 zo dňa 12.7.2011. Toto uznesenie je v extrémnom rozpore so skutočnosťou. Preto podal sťažovateľ podnet na preskúmanie postupu prokurátora zo dňa 29.7.2011 a návrh na zrušenie uznesenia zo dňa 7.9.2011. Tieto podnety boli vybavené listom Vyššej vojenskej prokuratúry v T. Vn 207/11-6 zo dňa 4.10.2011...

Sťažovateľ podal podnet na preskúmanie postupu prokurátora zo dňa 11.12.2011. Tento bol vybavený listom Generálnej prokuratúry SR IV/1 Gn 1651/11-16 zo dňa 12.4.2012. Odôvodnenie, že do spisu zabezpečila znalecký posudok, je dôkazom, že nebola vec riadne preskúmaná. Sťažovateľovi bol doručený dňa 30.4.2012.

Je preukázané, že vyšetrovatelka v konaní ČVS: UIS-250/IOZ-V-2007 postupovala v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 a ods. 12 Trestného poriadku, nakoľko zmarila dôkazy..., ktoré by usvedčili policajta z trestného činu... Podľa prokuratúry však jej činnosť, resp. nečinnosť (neplnenie povinností), nemožno hodnotiť ako trestný čin ani ako disciplinárne previnenie príslušníka PZ. Tým je porušené sťažovateľove právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V dôsledku jej postupu podozrivý policajt unikol trestu a naďalej zneužíval svoju právomoc... Tým je porušené sťažovateľove právo na slobodu a osobnú bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...

Dňa 2.9.2011 podal sťažovateľ na výzvu orgánov činných v trestnom konaní doplnujúce trestné oznámenie. Uznesením Ministerstva vnútra Sekcie kontroly a inšpekčnej služby ČVS: SKIS-349/IS-1-V-2011 zo dňa 30.9.2011, bolo odmietnuté trestné oznámenie sťažovateľa týkajúce sa skutkov policajta pána T., ktorých sa dopustil po tom ako bolo začaté trestné stíhanie vo veci jeho fyzického útoku proti sťažovateľovi. Jedná sa o dva skutky z mnohých, o ktorých odmietla Ing. D. prijať trestné oznámenie. Sťažovateľ podal sťažnosť zo dňa 7.10.2011, ktorú prokurátorka Okresnej prokuratúry B. zamietla uznesením 1 Pn 883/2011-2 zo dňa 8.11.2011, pričom sa nevysporiadala... Na to upozornil sťažovateľ bezvýsledne Vyššiu vojenskú prokuratúru v T. a následne aj v podnete zo dňa 23. 3. 2012 Generálnu prokuratúru SR. Generálna prokuratúra SR podnet odložila ako nedôvodný a listom IV/1 Gn 248/11-13 zo dňa 22.5.2012 informovala o tom sťažovateľa. List bol sťažovateľovi doručený dňa 4.6.2012...

Napriek upozorneniam sťažovateľa nebola vykonaná náprava. Tým je sťažovateľovi odopieraná spravodlivosť, čím je porušené sťažovateľovo právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Popritom je zrejmé, že ani jedna kontrola sťažovateľa policajtom p. T. nebola zákonná...“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v liste IV/1 Gn 682/12-7 zo dňa 30.4.2012 Pv 10/11 bolo porušené právo sťažovateľa na súdnu a inú

právnú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na osobnú bezpečnosť a slobodu podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v liste IV/1 Gn 1651/11-16 zo dňa 12.4.2012 bolo porušené právo sťažovateľa na súdnu a inú právnú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na osobnú bezpečnosť a slobodu podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v liste IV/1 Gn 248/11-13 zo dňa 22.5.2012 bolo porušené právo sťažovateľa na súdnu a inú právnú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Sťažovateľovi sa priznáva primerané zadostučinenie vo výške 30 000,- Eur, slovom: tridsaťtisíc Eur.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých

prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03). Za iné dôvody zjavej neopodstatnenosti sťažnosti treba považovať aj konkrétne okolnosti prípadu, predovšetkým intenzitu pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní dotknutého orgánu verejnej moci a ich ústavnoprávny rozmer (napr. IV. ÚS 62/08).

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

Podľa § 31 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje

k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor (§ 53 ods. 1).

Podľa § 33 ods. 2 zákona o prokuratúre prokurátor upovedomí podávateľa podnetu v lehote ustanovenej v odseku 1 o spôsobe vybavenia podnetu. V rovnakej lehote upovedomí podávateľa podnetu o predĺžení lehoty na jeho vybavenie.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu, alebo opakovaného podnetu (§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným spôsobom sa takýmto podnetom, resp. opakovaným podnetom zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu, resp. opakovanému podnetu vyhovel (m. m. napr.

I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03, III. ÚS 133/06, IV. ÚS 180/09), t. j. za porušenie základného práva na inú právnu ochranu nemožno považovať skutočnosť, že prokuratúra podnetu, resp. opakovanému podnetu nevyhovie podľa predstáv jeho pisateľa (napr. I. ÚS 38/02, II. ÚS 358/06, IV. ÚS 28/06, IV. ÚS 228/2012).

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) *„postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v liste IV/1 Gn 682/12-7 zo dňa 30. 4. 2012, postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v liste IV/1 Gn 1651/11-16 zo dňa 12. 4. 2012 a postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v liste IV/1 Gn 248/11-13 zo dňa 22. 5. 2012“*. Ústavný súd sa pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sústredil na posúdenie jej opodstatnenosti.

1. Sťažovateľ podal generálnej prokuratúre 29. marca 2012 podnet z 26. marca 2012. Žiadal preskúmať postup prokurátora Krajskej prokuratúry v B. č. k. 1 Kn 60/12-11 z 2. marca 2012, ktorým zamietol jeho sťažnosť proti *„uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru, Odboru inšpekčnej služby...“* sp. zn. ČVS: SKIS-128/IS-1-V-2011 zo 17. januára 2012, ktorým bola odmietnutá vec trestného oznámenia podaného sťažovateľom. Prokurátor generálnej prokuratúry vybavil podnet sťažovateľa prípisom č. k. IV/1 Gn 682/12-7 z 30. apríla 2012, v ktorom generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) uviedol najmä:

„Podanie zo dňa 29.03.2012 bolo z hľadiska obsahu (§ 62 odsek 1 Trestného poriadku) vyhodnotené ako podnet podľa § 31 odsek 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, ktorým sa domáhate preskúmania postupu a rozhodnutia prokurátora Krajskej prokuratúry B. a to uznesenia sp. zn. 1 Kn 60/10 zo dňa 02.03.2012, ktorým prokurátor podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol Vašu sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ, Odboru inšpekčnej služby..., B., Úradu inšpekčnej služby, Sekcii kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR zo dňa 17.01.2012, sp. zn. ČVS: SKIS-128/IJ-1-V-2011, ktorým bola podľa § 197 odsek 1 písm. d/ Trestného poriadku odmietnutá vec trestného oznámenia týkajúceho sa podozrenia zo

spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť príslušník PZ, Obvodného oddelenia PZ, P., Okresného riaditeľstva PZ B. na tom skutkovom základe, že dňa 28.09.2007 približne o 16.00 hod. na benzínovom čerpadle... v B. v mestskej časti... sa mal vyhrážať oznamovateľovi fyzickou likvidáciou...

V podaní namietate zákonnosť celého konania...

Generálna prokuratúra SR po splnení prieskumnej povinnosti konštatuje, že s Vašimi tvrdeniami nie je možné súhlasiť.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že dňa 01.10.2007 ste podali trestné oznámenie. Na poklade tohto oznámenia bolo následne vedené trestné konanie na I. inšpekčnom oddelení MV SR pod sp. zn. ČVS: SKIS-250/IOZ-V-2007 pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, ktoré bolo uznesením policajta zo dňa 17.07.2008 zastavené postupom podľa § 215 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku. Proti uvedenému uzneseniu ste podali sťažnosť, ktorú prokurátor Vojenskej obvodnej prokuratúry B. uznesením sp. zn. OPv 420/07-32 zo dňa 24.03.2011 (č. l. 66 vyšetrovacieho spisu), ako oneskorenú zamietol postupom podľa § 193 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku. V odôvodnení citovaného uznesenia prokurátor uviedol, že niektoré časti pôvodného trestného oznámenia zo dňa 01.10.2007 neboli vybavené a to v časti, kde poukazujete na protiprávnu činnosť príslušníka PZ, ktorej sa voči Vám mal dopustiť dňa 28.09.2007 aj na tom skutkovom základe v podnete uvedeného napadnutého uznesenia prokurátora.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti som dospel k záveru, že orgány činné v trestnom konaní od počiatku venovali náležitú pozornosť trestnému oznámeniu ako aj ďalším podnetom, ktoré ste podali. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že o namietanom skutku nebolo rozhodnuté ihneď. Aj keď trestné stíhanie bolo začaté pre iný skutok uvedený v trestnom oznámení zo dňa 01.10.2007, je dôvodné predpokladať, že iba nesprávnym posúdením skutočností vyplývajúcich z trestného oznámenia, ktoré zrejme v čase rozhodovania policajta neboli dôvodom na začatie trestného stíhania, resp. iné rozhodnutie, nedošlo k porušeniu zákona ani vašich ústavných práv ako oznamovateľa (napr. I. ÚS 86/2010-31). V tomto smere poukazujem aj na zápisnicu o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 08.11.2007...

Ako vyplýva z obsahu vyšetrovacieho spisu..., o skutku podozrenia z prečinu nebezpečného vyhrážania,... bolo rozhodnuté uznesením vyšetrovateľa odboru inšpekčnej služby, I. inšpekčného oddelenia Ministerstva vnútra SR dňa 28.04.2011 pod sp. zn. ČVS: SKIS-128/IS-1-V-2011. Vaša sťažnosť... bola uznesením prokurátorky Vojenskej obvodovej prokuratúry B. sp. zn. OPn 338/11... ako nedôvodná zamietnutá...

Na základe pokynu prokurátora Okresnej prokuratúry B. sp. zn. 1 Pn 684/11-2 zo dňa 11.11.2011 a z dôvodov uvedených v predmetnom pokyne bolo Vaše trestné oznámenie v časti týkajúcej sa podozrenia z prečinu nebezpečného vyhrážania (č. l. 108 vyšetrovacieho spisu), pre skutok uvedený v podnete napadnutého uznesenia prokurátora vybavované opätovne a to pod pôvodnou sp. zn. ČVS: SKIS-128/IS-1-V-2011. Obsah dozorového spisu Okresnej prokuratúry B. sp. zn. 1 Pn 684/11 bol následne dňa 17.01.2012 predložený Krajskej prokuratúre v B. na posúdenie vhodnosti uplatnenia výberovej príslušnosti. Opatrením krajského prokurátora sp. zn. 1 Kn 60/12-4 zo dňa 23.01.2012 bol v uvedenej veci prokurátor krajskej prokuratúry poverený výkonom dozoru nad zachovávaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní.

Vo vzťahu k ďalším skutočnostiam, ktoré ste uviedli v podnete poukazujem na dôvody uznesenia prokurátora krajskej prokuratúry, pre ktoré zamietol Vašu sťažnosť ako nedôvodnú...

Podľa názoru Generálnej prokuratúry SR v posudzovanej veci skutok vymedzený oznamovateľom v trestnom oznámení obsahuje výlučne také skutkové okolnosti, ktoré nemajú vzhľadom na existujúce dôkazy vzťah k znakom skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania, predovšetkým pre existenciu dvoch skupín navzájom si odporujúcich dôkazov, ktoré v tomto štádiu konania neumožňujú jednoznačný a nepochybný záver o naplnení objektívnej stránky trestného činu. Z uvedeného dôvodu popis skutku, ktorý by v uznesení o začatí trestného stíhania nezodpovedal príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu, nebolo by možné následne o takomto skutku konať a rozhodnúť. V tejto súvislosti poukazujem na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Tzo VI.

S poukazom na takto zistené skutočnosti, keďže som nezistil pochybenie v postupe a rozhodnutiach orgánov činných v trestnom konaní Váš podnet ako nedôvodný odkladám.

Súčasne Vás poučujem, že nasledujúce podania v predmetnej veci budú preskúmané a vybavené len za splnenia podmienky uvedenej v § 34 odsek 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v úplnom znení (nové skutočnosti).“

2. Sťažovateľ namietal „postup Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v liste IV/1 Gn 1651/11-16 zo dňa 12. 4. 2012“ , v ktorom generálny prokurátor uviedol:

„Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky ste dňa 12.12.2011 osobne doručili podnet zo dňa 11.12.2011, ktorým žiadate preskúmať postup prokurátora bývalej Vyššej vojenskej prokuratúry T., o ktorom ste boli vyrozumený dňa 11.10.2011 listom Vn 207/11-6 zo dňa 04.10.2011. Predmetný podnet... bol po obsahovej stránke vyhodnotený ako opakovaný podnet podľa § 34 odsek 1 zákona č.153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, ktorým žiadate preskúmať zákonnosť vybavenia predchádzajúceho podnetu zo dňa 29.07.2011 i jeho doplnenia zo dňa 07.09.2011, a to prokurátorom bývalej Vyššej vojenskej prokuratúry T. vojenskej prokuratúry T. vo veci vednej pod sp. zn. Vn 207/11.

Pre potreby vybavenia opakovaného podnetu boli predložené príslušné spisy, a to dozorový spis bývalej Vyššej vojenskej prokuratúry T. pod sp. zn. Vn 207/11, obsah dozorového spisu bývalej Vojenskej obvodnej prokuratúry B. pod sp. zn. OPn 229/11, vyšetrovací spis 1. inšpekčného oddelenia, odboru inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pod č. UIS-250/IOZ-V-2007 a vyšetrovací spis 3. inšpekčného oddelenia, odboru inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pod č. SKIS-123/IS-3-V-2011.

V prvom rade je potrebné uviesť, že úlohou prokurátora pri výkone dozoru v prípravnom konaní je dozeráť na to, aby orgány činné v trestnom konaní dodržiavali všetky ustanovenia Trestného poriadku, aby postupovali v zhode s účelom trestného konania a základnými zásadami trestného konania. Musí dbať na to, aby nikto nebol bezdôvodne trestne stíhaný, nezákonne obmedzovaný v osobnej slobode a v iných základných právach a slobodách. Svoje oprávnenia uplatňuje tak, aby si zabezpečil prehľad o stave veci, a v dôsledku toho mal možnosť ovplyvňovať priebeh prípravného konania a odstraňovať zistené nedostatky.

Dozor v prípravnom konaní v trestnej veci vedenej na 1. inšpekčnom oddelení, odbore inšpekčnej služby, sekcii kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pod ČVS: UIS-250/IOZ-V-2007 vykonával prokurátor bývalej Vojenskej obvodnej prokuratúry B. pod sp. zn. OPv 420/07. V priebehu celého trestného konania nezistil žiadne skutočnosti nasvedčujúce spáchaniu akéhokoľvek trestného činu zo strany vyšetrovateľky..., ktoré by následne odstúpil na ďalšie konanie príslušnému odboru inšpekčnej služby.

Uznesením vyšetrovateľa 3. inšpekčného oddelenia, odboru inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 26.05.2011, ČVS: SKIS-123/IS-3-V-2011, bola podľa § 197 odsek 1 písm. d) Trestného poriadku odmietnutá vec oznámenia R. B. o podozrení zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona,... v trestnom konaní vedenom pod ČVS: UIS-250/IOZ-V-2007, ktoré smerovalo proti príslušníkovi OO PZ P. práporčíkovi L. T., pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 odsek 2 Trestného poriadku. Príslušný vyšetrovateľ PZ po preskúmaní trestného oznámenia zo dňa 24.02.2011 zabezpečil jeho doplnenie relevantnými listinnými dôkazmi nevyhnutnými pre náležité objasnenie veci, pričom po ich vyhodnotení dospel k odôvodnenému záveru, že vyšetrovateľka... nenaplnila skutkovú podstatu prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Proti citovanému uzneseniu vyšetrovateľa PZ ste podali ako osoba oprávnená a v zákonnej lehote sťažnosť.

Prokurátor bývalej Vojenskej obvodnej prokuratúry B. uznesením zo dňa 12.07.2011, sp. zn. OPn 229/11-47, podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku zamietol Vašu sťažnosť podanú proti vyššie uvedenému rozhodnutiu vyšetrovateľa PZ. Preskúmal všetky časti napadnutého uznesenia podliehajúce preskúmvacej povinnosti a zároveň konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k odôvodnenému záveru, že neboli porušené žiadne procesné ustanovenia.

Prokurátor bývalej Vyššej vojenskej prokuratúry T. Vás pripisom zo dňa 04.10.2011 pod sp. zn. Vn 207/11-6 upovedomil o spôsobe vybavenia podnetu zo dňa 29.07.2011 i jeho doplnenia zo dňa 07.09.2011, ktorý odložil ako nedôvodný. V plnom rozsahu sa stotožňujem s jeho závermi. Správne uviedol, že konanie podozrivej mjr... sa realizovalo v samostatnej trestnej veci, na výsledok ktorej bolo potrebné počkať, pričom vo vzťahu k skutočnostiam

vyhrážania sa na čerpacej stanici, resp. neoprávneného zadržania vodičského preukazu sa taktiež realizovalo samostatné trestné konanie.

Preskúmaním kompletného na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu predloženého za účelom vybavenia opakovaného podnetu som nezistil žiadne podstatné skutočnosti, ktoré by nasvedčovali, že mjr... sa v priebehu vyšetrovania trestnej veci vedenej na 1. inšpekčnom oddelení, odbore inšpekčnej služby, sekcii kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pod ČVS: UIS-250/IOZ-V-2007 dopustila prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa... V priebehu prípravného konania vypočula relevantných svedkov, do vyšetrovacieho spisu zabezpečila znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgia - traumatológia a listinné dôkazy nevyhnutné pre náležité objasnenie a meritórne rozhodnutie vo veci. V tejto súvislosti uvádzam, že na základe daného skutkového a právneho stavu nebolo z jej strany nesprávne interpretované ustanovenie § 46 odsek 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, ako sa domnievate v opakovanom podnete.

V postupoch a rozhodnutiach orgánov činných v trestnom konaní, ktoré vybavovali Vaše podania, som nezistil žiadne porušenie zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, a preto Váš opakovaný podnet zo dňa 11.12.2011 odkladám ako nedôvodný a bez prijatia ďalších opatrení.“

3. Sťažovateľ namietal aj porušenie svojich označených práv „postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedeným v liste IV/1 Gn 248/11-13 zo dňa 22. 5. 2012“, v ktorom generálny prokurátor uviedol:

„Na základe Vášho opakovaného podnetu zo dňa 23. marca 2012 som preskúmal zákonnosť postupu a rozhodnutia Krajskej prokuratúry v B. vo veci I Kn 821/11, osobitne jej vybavenie zo dňa 27. februára 2012, ktorým vybavila Váš pôvodný podnet, zo dňa 29. decembra 2012, ako aj konanie, ktoré tomuto vybaveniu predchádzalo. Dospel som k záveru, že Vášmu podnetu nemožno vyhovieť.“

Pri vydaní citovaného vybavenia vychádzala krajská prokuratúra z dôkaznej situácie ako ona vyplývala z vyšetrovacieho spisu, súvisiaceho dozorového spisu Okresnej

prokuratúry B. sp. zn. 1 Pn 883/11 a ďalších súvisiacich podkladov. Tieto dôkazy vyhodnotila v súlade s ustanovením § 2 ods. 12. Tr. por. a svoje rozhodnutie o odložení podnetu náležite, zreteľne a zrozumiteľne odôvodnila. S týmto odôvodnením som sa v celom rozsahu stotožnila a v podrobnostiach na ne poukazujem.

Vaše námietky, uvedené v opakovanom podnete nie sú nové. Uvádzali ste ich v priebehu vyšetrovania i v pôvodnom podnete. Krajská prokuratúra sa nimi podrobne zaoberala, vo svojom vybavení na ne reagovala a v konečnom dôsledku sa s nimi bezozbytku vyrovnala. Ak napriek tomu uvedené námietky opakujete a nad ich rámec neuvádzate žiadne nové skutočnosti, potom treba Vaše námietky označiť za subjektívnu polemiku so závermi prokuratúry, a ako také ich označiť za nespôsobilé revidovať citované vybavenie...

S poukazom na uvedené dôvody Váš opakovaný podnet zo dňa 23. marca 2012 ako nedôvodný odkladám.“

Z citovaného vyplýva, že generálna prokuratúra sa s podaniami sťažovateľa z 11. decembra 2011, 29. marca 2012 a 23. marca 2012 zaoberala spôsobom, ktorý ustanovuje zákon, a po vecnej stránke sa stotožnila s právnymi názormi, ktoré vo veci sťažovateľa vyslovila Vyššia vojenská prokuratúra T. (ďalej len „vyššia vojenská prokuratúra“) a Krajská prokuratúra v B.

Ústavný súd dospel k záveru, že právne názory tak vyššej vojenskej prokuratúry, ako aj Krajskej prokuratúry v B., o ktoré sa opierala aj generálna prokuratúra, sú z ústavného hľadiska udržateľné a akceptovateľné.

Ústavný súd považoval za potrebné poukázať aj na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej právo na vznesenie obvinenia a trestné stíhanie inej osoby na základe podaného trestného oznámenia alebo na podanie obžaloby proti nej na súde prokurátorom nie je súčasťou základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (napr. II. ÚS 42/00, II. ÚS 238/02, III. ÚS 198/03, IV. ÚS 456/2010). Sťažovateľ nemá ústavou zaručené základné právo, aby na podklade jeho trestného oznámenia bolo vznesené obvinenie proti označenej osobe, a toto právo nemožno odvodiť ani z niektorého z iných ústavou garantovaných práv, preto nemohlo postupom generálnej prokuratúry (ani podriadených

prokuratúr) dôjst' k porušeniu základného práva sťažovateľa na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy tým, že v trestnom konaní nebolo vznesené obvinenie proti konkrétnej osobe a trestné oznámenie bolo odmietnuté. Sťažovateľovi zo základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyplýva iba právo, aby sa orgány činné v trestnom konaní jeho oznámením o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin, zákonným spôsobom zaoberali (III. ÚS 261/05, IV. ÚS 456/2010, IV. ÚS 228/2012).

Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade neexistujú skutočnosti, ktoré by signalizovali možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom generálnej prokuratúry príismi z 12. apríla 2012, 30. apríla 2012 a 23. marca 2012 po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a preto sťažnosť v tejto časti pri predbežnom prerokovaní odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2012